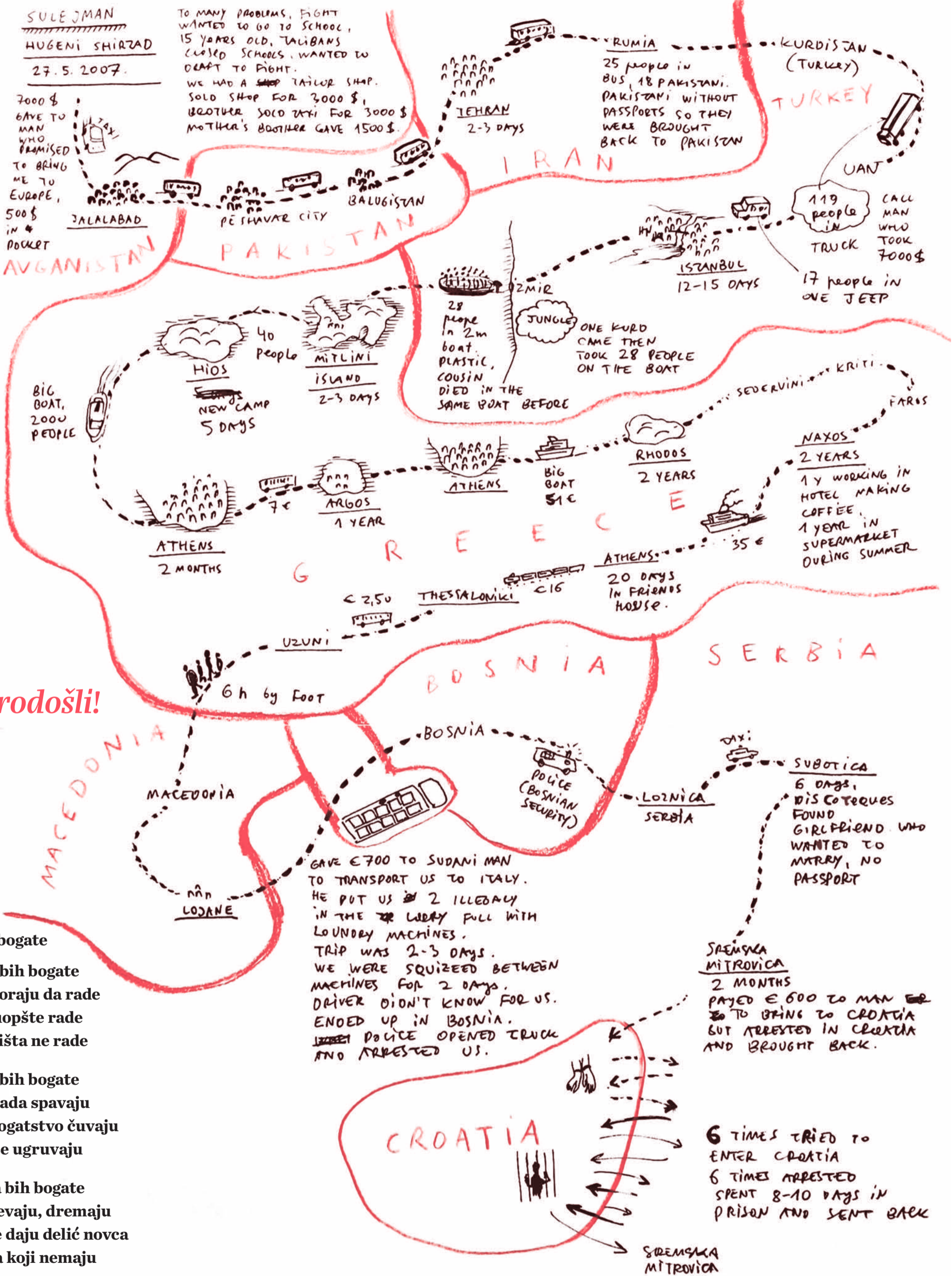

SULEJMAN
HUGENI SHIRZAD
27.5.2007.

TO MANY PROBLEMS, FIGHT
WANTED TO GO TO SCHOOL,
15 YEARS OLD, TALIBANS
CLOSED SCHOOLS, WANTED TO
DEPART TO FIGHT.
WE HAD A TAILOR SHOP.
SOLD SHOP FOR 3000 \$,
BROTHER SOLD TAXI FOR 3000 \$
MOTHER'S BROTHER GAVE 1500 \$.

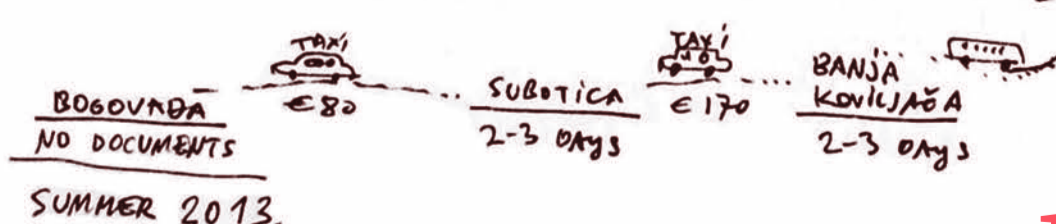
7000 \$
GAVE TO
MAN WHO
PROMISED
TO BRING
ME TO
EUROPE,
500 \$
IN
POCKET

Dobrodošli!

pitamo bogate

- a) pitao bih bogate dal moraju da rade i šta uopšte rade ako ništa ne rade
- b) pitao bih bogate dal ikada spavaju dok bogatstvo čuvaju da li se ugruvaju
- c) pitala bih bogate dok zevaju, dremaju što ne daju delić novca svima koji nemaju
- d) pitao bih bogate imaju li drugove il samo sabiraju kamate i dugove
- e) ne bih ništa pitala al nek se čuje moj glas ne znam nikog bogatog ja znam samo nas - nas

SUMMER 2013.

Galerija Nova
Showroom
TESLINA 7 • ZAGREB

markart kvart

15/12/2015. - 23/1/2016.

mkart kvart

15/12/2015. – 23/1/2016.

utorak → 15/12/2015.

19h → prezentacija grupe **mkart**

“Terenske prakse i druge pesme”

20:30h → otvorenje izložbe

Nije lako složiti izložbu **mkart kvart**, u njoj bi se svašta moglo naći: tuge za razmjenjivanje; klackalica za četvero ili čak petero; bonova za preživljavanje (trebate li bon za riječ, moć, revoluciju, orgazam ili strah?); kuvarica koje su vezle razne muške i ženske ruke; nekoliko zborova; knjižica o čudima koja se već zbivaju, o ključarskom drvetu ili o magli. U svim tim projektima grupe **mkart** jasna je crvena nit — zanimaju ih ljudi, otpor i bolje sutra. Za danas smo izdvojili dvije priče: onu o izbjeglištvu i onu o poeziji. Predstavljamo *Migrantske mape*, knjigu *Sjećam se*, inicijativu *Pesničenje*, dijelimo **mkartovu** novu zbirku *Ne ja, pesme za skakanje i vikanje* i dopunjeno izdanje *Odabranih pesama*.

Dobrodošli!

mkart o Migrantskim mapama

GODINA 2013. Grupa 484 pozvala je nekoliko saradnika, umetnika, da rade sa azilantima u azilantskom centru kod sela Bogovađa, u blizini Valjeva. Grupa je već nekoliko godina pre toga na različite načine saradivala sa tim, ali i drugim, azilantskim centrima u Srbiji. Ideja je bila da se saradnja proširi i da se u sam rad sa azilantima uvedu drugačije metode istraživanja na način kojim bi se u njihovu svakodnevicu doneli neki nov sadržaji.

U to vreme broj azilanata u Srbiji nije bio ni približno toliko veliki kao što je danas, a taj problem, osim u uskim krugovima aktivista i pojedinačnih organizacija, uopšte nije bio vidljiv niti se o njemu pričalo.

U Bogovađi smo zatekli ljude iz Afganistana, Pakistana, Somalije, Eritreje, Gvineje, Senegala, Sirije... Ljude koji su u tom centru provodili dane odmarajući se od napornog puta. U centar kod Bogovađe stigli su tako što su se, ušavši u Srbiju ilegalno, prijavili u policijsku stanicu i izrazili nameru da zatraže azil.

U našem radu sa migrantima pre svega nismo želeli da ih posmatramo kao žrtve, kroz prizmu humanitarnog paternalizma, kao što je kod umetničkih projekata često slučaj, nego kao odvažne ljude koji su samom činjenicom da su se odlučili na ovaj put napravili radikalnu promenu u svom životu, bežeći od rata, sukoba i bede.

Zbog toga nas je zanimalo kada, kako i kuda su išli pre nego što smo ih sreli u azilantskom centru? Pitali smo ih: *Zašto ste krenuli na ovakav put? Kakve ste nevolje preživljavali? Kako ste prelazili granice? Koliko ste platili krijumčarima? Kakva ste iskustva imali sa policijom, a kakva sa građanima zemalja kroz koje ste prolazili?*

Odgovore smo, zajedno sa njima, skicirali u vidu mapa, da bismo sklopili sliku njihovog puta, koji je u nekim slučajevima trajao i do 7 godina. Ponekad u mapama nedostaju detalji, ponekad su nejasni, ponekad bismo preskakali neke delove putovanja. Hteli smo da izbegnemo patetiku i ilustraciju njihove patnje. Želeli smo da prikazemo njihov put faktografski, činjenicama, i da na taj način ukažemo na nepostojanje azilne politike u Evropi, što se pogotovo vidi u poslednjih nekoliko meseci kada je situacija postala dramatična i kada se sve više otkriva količina rasizma i etno-nacionalizma ‘hrišćanske Evrope’.

Mape su nam bile od velike pomoći i kasnije, prilikom našeg rada sa učenicima u srednjim školama u Srbiji, gde smo zajedno razgovarali o temama migracija, azilanata i našeg odnosa prema njima.

Na posudbi mapa zahvaljujemo Muzeju afričke umetnosti Beograd.

Radno vrijeme Galerije Nova:

utorak – petak: 12 – 20h

subota: 11 – 14h

Izložba je dio progama

“Estetike otpora”,

realiziranog uz podršku

Ministarstva kulture RH.

mkart o knjizi Sjećam se

GODINA 1993/4. Rat. Rat. Može li se o Jugoslaviji govoriti na drugačiji način i sačuvati pozitivna iskustva socijalističkog suživota za neke buduće pokušaje zajedništva?

Izbeglički kampovi niču širom zemlje. Pristižu izbegli ljudi iz Bosne, Hrvatske.... Zgađene ratom, izmanipulisane lažnim obećanjima i zatečene izgubljenom prošlošću i neizvesnom budućnošću, žene u kampovima čekaju nove vesti. *Žene u crnom*, feministička mirovna grupa, odmah kreću u akciju. Posete, razgovori, ohrabrivanja, spajanje izgubljenih i rasteranih porodica, edukacija, direktan rad na ekonomskom osamostaljivanju, nabavljanje viza za inostrana školovanja đaka i studenata.... Od nas, od **mkarta**, traže da im pomognemo u drugom koraku – u sabiranju priča stečenih poverenjem stalnih odlazaka u kampove. Tako nastaje rad *Sjećam se*, zbirka crteža i priča žena u izbegličkim kampovima, koje, bez govora mržnje potaknutog ratnom stvarnošću, pričaju o svom životu u Jugoslaviji.

mkart o zbirci Ne ja

GODINA 2015. Može li poezija, namenjena za pevanje, vikanje i skakanje, da bude novi alat u borbi za dečija prava?

NE JA, pesme za vikanje i skakanje, skicirane su tokom višegodišnje saradnje **mkarta** sa Grupom 484 i volonterskog višemesečnog življenja u **Domu za decu i omladinu Vera Radivojević** u Beloj Crkvi, a završene leta 2015. u Beču, tokom boravka na stipendiji za pesnike. Neke od ovih pesama već izvode novi horovi i bendovi po školama, priredbama, koncertima, garažama i podrumima. Knjižica pesama, u izdanju **WHW**-a, deliće se besplatno po domovima za decu, školama i igralištima.

PROGRAM GALERIJE NOVA I UDRUGE

WHW PODRŽAVAJU: Nacionalna zaklada

za razvoj civilnog društva

Zaklada Kultura nova

o mkartu

Kolektiv **mkart** nastao je 1990. godine u napuštenom grafičkom ateljeu Arhitektonskog fakulteta u Beogradu. Uz mnogobrojne suradnike opstaje kao kolektiv koji u stalnom međusobnom sukobu ispituje i križa nestandardne forme poezije, grafičkog dizajna i izdavaštva, alternativne edukacije i društvenog aktivizma.

Prvih deset godina, od 1990 – 2000., obilježile su akcije samizdata-samodata kojima grupa nizom uličnih akcija komentira tadašnje političko okruženje (*Tvoje govno – tvoja odgovornost*, *Bonovi za opstanak*, *Tuga*, *Optužena/Nisam kriva*).

Sljedećih deset godina, od 2000 – 2010., grupa radi na pokretanju i razvijanju novih kolektiva i umreženja. To su zborovi *Horkeškart* i *Proba*, dječiji zborovi *Deca sa meseca* i *AprilZMAJun*, te u manjoj meri omladinsko-penzionerski zbor *HOR-RUK* i antifašistički hor *UHO (ujedinjeni horovi)* – koji nažalost nije proradio.

Pored zborova, grupa pokušava oformiti *Ženske i muške vezilje* *Novih kuvarica*, gdje žene i muškarci kroz dozidnice iznose svoje mišljenje.

Godine 2008. kolektiv pokreće *Pesničenje – trening aktivne poezije*, koje se održavalo jednom mjesečno u razdoblju od 5 godina, i koje je izdalo preko 50 knjižica poezije. Od tada se pjesničke večeri povremeno rade po seoskim i gradskim školama, zatvorima i školskim sportskim dvoranama.

Od 2012. godine grupa povremeno radi s djecom iz domova za nezbrinutu djecu *Vera Radivojević* iz Bele Crkve i *Jovan Jovanović Zmaj* iz Beograda i sudjeluje na dječijim festivalima te školskim i seoskim priredbama.

Od 2013. grupa sudjeluje u radu s azilantima u azilantskim centrima u Bogovađi, Banji Koviljači i Sjenici. ¶

